Lieta Nr. 11370024415

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Aizkrauklē, 2016.gada 5.aprīlī

Aizkraukles rajona tiesa
tiesnese **J.Bebriša**
piedaloties prokurorei **S.Hščanovičai**,
izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu, kurā pēc **Krimināllikuma 185.panta pirmās daļas, 269.panta pirmās daļas apsūdzēts /pers. A/, personas kods /personas kods/.**

Aprakstošā daļa

/pers. A/ tīši iznīcināja svešu mantu.

2015.gada 22.aprīlī laika posmā no 10.00 līdz plkst.11.27, pirmstiesas izmeklēšanā precīzāk nenoskaidrotā laikā, /pers. A/, būdams alkohola ietekmē, atrodoties /adrese/, savstarpēja konflikta laikā, dusmu vadīts, tīši izrāva no rokām /pers. B/ viņai piederošo mobilo telefonu MT 843 un tīši to meta pret dzīvokļa sienu, kā rezultātā mobilais telefons izjuka pa daļām, tādējādi to iznīcināja, nodarot /pers. B/ mantisko kaitējumu 26,98 EUR apmērā, ko sastāda telefona vērtība.

Šādas /pers. A/darbības tiesa kvalificē pēc Krimināllikuma 185.panta pirmās daļas.

/pers. A/ uzbruka varas pārstāvim sakarā ar tā likumisku dienesta darbību.

2015.gada 22.aprīlī ap plkst.11.27 Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Aizkraukles iecirknī tika saņemta telefoniska informāciju par to, ka /pers.A//adrese/, /pers. B/ nodarījis miesas bojājums un sasitis mobilo telefonu. Uz notikuma vietu, lai pārbaudītu telefoniski saņemto informāciju par miesas bojājumu nodarīšanu /pers. B/ un viņas mobilā telefona tīšu bojāšanu, izbrauca Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Aizkraukles iecirkņa Kārtības policijas nodaļas darbinieki /pers.K/ un /pers.R/, kuri, saskaņā ar Latvijas Republikas likuma ,,Par policiju" 22.panta pirmo daļu ir valsts varas pārstāvji, un kuri tajā brīdī atbilstoši dienesta kompetencei, amata aprakstam, Latvijas Republikas likuma ,,Par policiju" 10.pantam, kas nosaka policijas darbinieka pamatpienākumus, būdami apģērbti Valsts policija darbinieka formas apģērbā, ar trafareto dienesta transportlīdzekli pildīja savus amata pienākumus Pļaviņu pilsētā.

Izvērtējot situāciju uz vietas, policijas darbinieki /pers.K/ un /pers.R/ noskaidroja, ka miesas bojājumu nodarīšanā /pers. B/ un viņai piederošā mobilā telefona bojāšanā iespējamā vainojamā persona ir /pers. A/, kurš uz policijas darbinieku ierašanās brīdi atradās kopā ar /pers. B/ /adrese/. Lai pieņemtu iesniegumu par notikušo noziedzīgo nodarījumu, policijas darbinieki uzaicināja /pers. B/ uz dienesta transportlīdzekli. /pers. B/ kopā ar policijas darbiniekiem devās uz dienesta transportlīdzekli, bet /pers. A/, nesaņemot uzaicinājumu, sekoja viņiem.

Brīdī, kad policijas darbinieks /pers.K/ tuvojās dienesta transportlīdzeklim, /pers. A/, būdams alkohola ietekmē, bez jebkāda acīmredzama iemesla, apzinoties, ka uzbrūk /pers.K/sakarā ar viņa likumisko dienesta darbību, ar tiešu nodomu nodarīt miesas bojājumus, uzbruka /pers.K/, kurš atradās viņam aizmugurē un, proti, /pers. A/, strauji pagriežoties pret /pers.K/, pieliekot spēku, vienu reizi ar dūri tīši iesita /pers.K/ pa seju. Lai pārtrauktu pret sevi vērsto uzbrukumu un pasargātu sevi un savu veselību, /pers.K/ saķēra /pers. A/ aiz drēbēm krūšu rajonā un mēģināja nogāzt uz zemes. Turpinot savas noziedzīgās darbībās, /pers. A/ vismaz trīs reizes ar dūri tīši iesita/pers.K/ pa seju, kā arī vienu reizi ar kājas ceļgalu tīši iespēra pa/pers.K/ elkoni. Lai pārtrauktu /pers. A/ prettiesiskās darbības, policijas darbiniece/pers.R/ veica mērķtiecīgas darbības, lai satvertu /pers. A/ rokas un atrautu no policijas darbinieka/pers.K/, bet viņai tas neizdevās, jo /pers. A/ izrāvās no viņas satvēriena. Tikai tad, kad notikuma vietā ieradās Pļaviņu pašvaldības policijas darbinieks /pers. F/, viņam kopā ar policijas darbinieku /pers.K/ izdevās /pers. A/ nogāzt uz zemes un uzlikt roku dzelžus, tādējādi viņu aizturot.

/pers. A/ uzbrukuma rezultātā cietušajam /pers.K/ nodarīti maznozīmīgi miesas bojājumi, kas izpaudās sistā brūcē virs kreisās uzacs, bez ķirurģiskas apdares nepieciešamības un zemādas asinsizplūdums kreisās acs rajonā.

Šādas /pers. A/darbības tiesa kvalificē pēc Krimināllikuma 269.panta pirmās daļas.

Motīvu daļa

Apsūdzētais /pers. A/ sevi par vainīgu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā viņam celtajā apsūdzībā atzina pilnībā, to apstiprinot tiesas sēdē, izteica lūgumu neveikt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā.

Iepazinusies ar lietas materiāliem, uzklausījusi prokurori, apsūdzēto, cietušos, ņemot vērā to, ka apsūdzētais atzīst savu vainu viņam izvirzītajā apsūdzībā un piekrīt pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai tiesas izmeklēšanā, pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas sekas apsūdzētajam tiesas sēdē izskaidrotas un sekas ir skaidras, apsūdzētā vaina ir pierādīta ar visiem lietas materiāliem to kopumā un savstarpējā sakarībā, tiesai nav šaubu par apsūdzētā vainu, tiesa atzīst, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu pierādījumu pārbaude tiesas izmeklēšanā nav nepieciešama, līdz ar ko saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527.panta trešo daļu pierādījumu analīze un to uzskaitījums spriedumā netiek izdarīta.

Izvērtējot lietā esošos pierādījumus to kopumā un savstarpējā sakarībā, tiesa konstatē visu subjektīvo un objektīvo pazīmju kopumu, kvalificējošās pazīmes, lai /pers. A/ darbības atzītu par noziedzīgiem nodarījumiem un kvalificē tās pēc Krimināllikuma 185.panta pirmās daļas, jo apsūdzētais /pers. A/ apsūdzībā norādītajā laikā un vietā tīši iznīcināja svešu mantu, pēc Krimināllikuma 269.panta pirmās daļas, jo /pers. A/ uzbruka varas pārstāvim sakarā ar tā likumisku dienesta darbību, un pastāv Kriminālprocesa likuma 520. panta pirmajā daļā paredzētais pamats notiesājoša sprieduma taisīšanai.

Nosakot apsūdzētajam /pers. A/ sodu, tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 35., 46., 47., 48. pantu ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, radīto kaitējumu, apsūdzētā atbildību mīkstinošos un atbildību pastiprinošos apstākļus, vainīgā personību.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7. pantu apsūdzētais /pers. A/ pēc Krimināllikuma 185.panta pirmās daļas ir izdarījis mazāk smagu noziegumu, bet pēc Krimināllikuma 269.panta pirmās daļas izdarījis smagu noziegumu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta pirmās daļas 3.punktu apsūdzētā atbildību mīkstina apstāklis, ka viņš cietušajai /pers. B/ labprātīgi novērsis radīto kaitējumu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 12.punktu apsūdzētā atbildību pastiprina apstāklis, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts alkohola

ietekmē.

Vērtējot apsūdzētā personību, tiesa konstatēja, ka /pers. A/ agrāk ir sodīts desmit reizes, pēdējo reizi Aizkraukles rajona tiesā 2015.gada 9.septembrī ar piespiedu darbu uz 100 stundām, sods izciests 2015.gada 28.decembrī, sodāmība nav dzēsta *(lietas 55.-56.lapa)*, vairākkārtīgi sodīts par administratīvu pārkāpumu izdarīšanu *(lietas 54.lapa)*. No dzīvesvietas Pļaviņu novada domes raksturots kā Sociālā dienesta klients, algotu darbu nestrādā, regulāri saņem sociālos pabalstus. Valsts probācijas dienesta Aizkraukles teritoriālā struktūrvienība 2015.gada 12.oktobra izvērtēšanas ziņojumā norādījis, ka /pers. A/ ilgstoši algotu darbu nestrādā, nepietiek bieži līdzekļu pamatvajadzību nodrošināšanai. Pilnībā noliedz alkohola lietošanas problēmu, taču noziedzīgos nodarījumus izdara alkohola ietekmē. Neprot risināt problēmas, racionalizē izdarītos noziedzīgos nodarījumus, ir attiecību veidošanas problēmas, iesaistās konfliktsituācijās (*lietas 104.-107.lapa*). Nestrādā, apgādībā personas neatrodas.

Nosakot sodu, tiesa ņem vērā to, ka apsūdzētais agrāk ir sodīts, sodāmība nav dzēsta, izdarījis mazāk smagu un smagu noziegumu, smagas vai paliekošas sekas viņa darbību rezultātā nav iestājušās. Noziegumu izdarījis atbildību pastiprinošos apstākļos, cietušajai /pers. B/ novērsis radīto kaitējumu, jo nopircis jaunu mobilo telefonu sasistā vietā.

Krimināllikuma 185.panta pirmās daļas sankcija paredz brīvības atņemšanas sodu līdz diviem gadiem, vai īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai piespiedu darbu, vai naudas sodu.

Krimināllikuma 269.panta pirmās daļas sankcija paredz brīvības atņemšanas sodu līdz pieciem gadiem, vai īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai piespiedu darbu, vai naudas sodu.

Izvērtējot Krimināllikuma 185.panta pirmās daļas un 269.panta pirmās daļas sankcijā paredzēto soda veidu piemērošanu, tiesa secina, ka sods naudas soda veidā apsūdzētajam nav piemērojams. Saskaņā ar Krimināllikuma 41. panta otro daļu naudas sods nosakāms atbilstoši noziedzīgā nodarījuma kaitīgumam un vainīgā mantiskajam stāvoklim. Panta ceturtā daļa nosaka, ka vainīgā mantisko stāvokli nosaka, novērtējot ne tikai tā iespējas nekavējoties samaksāt naudas sodu, bet arī gūt paredzamus ienākumus, kas nodrošinātu tas iespēju likumā paredzētajā laikā samaksāt uzlikto naudas sodu. Tiesa nenodibināja tādu apsūdzētā mantisko stāvokli, kas dotu pamatu secinājumam, ka apsūdzētā mantiskais stāvoklis pieļautu naudas soda piemērošanu. Līdz ar to sods naudas soda veidā konkrētajā gadījumā ir neatbilstošs, tā piespriešanas gadījumā arī neizpildāms.

Savukārt piemērot apsūdzētajam par izdarīto noziedzīgo nodarījumu pamatsodu brīvības atņemšanas veidā, kaut vai īslaicīgu brīvības atņemšanu, nav lietderīgi un šāds sods būtu pārāk bargs. Apsūdzētā izolēšana no sabiedrības konkrētajā gadījumā nav nepieciešama.

Saskaņā ar Krimināllikuma 35.pantu soda mērķis ir aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, vainīgo personu sodīt par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, kā arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, resocializēt sodīto personu.

Tiesa uzskata, ka sods apsūdzētajam nosakāms piespiedu darba veidā.

Atbilstoši Krimināllikuma 40.pantam piespiedu darbs ir piespiedu iesaistīšana sabiedrībai nepieciešamajos darbos, ko notiesātais izcieš kā sodu, veicot piespiedu darba izpildes institūcijas noteiktos darbus no pamatdarba un mācībām brīvajā laikā un bez atlīdzības. Konkrētajā gadījumā soda mērķis ir sasniedzams ar sodu piespiedu darbu veidā, jo tas ir adekvāts nodarītajam noziegumam, ar šādu soda veidu būs ievērotas sabiedriskās drošības intereses, tas būs pietiekoši audzinošs apsūdzētajam un taisnīgs.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta pirmo daļu, tiesa, noteikusi sodu atsevišķi par katru nodarījumu, sodu nosaka pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, ietverot vieglāko sodu smagākajā vai arī pilnīgi vai daļēji saskaitot piespriestos sodus. Ņemot vērā to, ka Krimināllikuma 50. panta pirmā daļa neparedz kritērijus galīgā soda noteikšanas principa piemērošanai un ievērojot Kriminālprocesa likuma 1.pantā noteikto efektīvas Krimināllikumu normas piemērošanas un krimināltiesisko attiecību taisnīga noregulējuma sasniegšanu, tiesa atzīst par iespējamu konkrētajā gadījumā piemērot daļēju piespriesto soda saskaitīšanas principu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, nosakot galīgo sodu /pers. A/, daļēji pievienojams piespriestais sods pēc Aizkraukles rajona tiesas 2015.gada 9.septembra sprieduma, kas bija noteikts piespiedu darba veidā uz 100 stundām. Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta pirmo, piekto daļu soda izciešanā ieskaitāms izciestais sods piespiedu darbs uz 100 (viens simts) stundām pēc Aizkraukles rajona tiesas 2015.gada 9.septembra sprieduma un apsūdzētā atrašanās apcietinājumā no 2014.gada 22.aprīļa līdz 17.jūnijam *(lietas 35., 51.lapa)*. Apcietinājumā pavadītais laiks 57 dienas ieskaitāms soda izciešanā, rēķinot vienu apcietinājuma dienu kā 8 piespiedu darba stundas.

Cietušais /pers.K/lietā nav pieteicis kompensāciju, cietusī /pers. B/ lietā bija pieteikusi mantisku kompensāciju 26,98 EUR apmērā, ko tiesas sēdē neuzturēja, jo apsūdzētais viņai nopircis vietā citu mobilo telefonu. Pie šādiem apstākļiem lieta daļā par mantisko kaitējumu izbeidzama.

Lietā procesuālo izdevumu nav. Lietiskais pierādījums mobilais telefons atstājams cietušās /pers. B/ īpašumā.

Tiesa atzīst, ka pirmstiesas izmeklēšanā piemērotais drošības līdzeklis-nodošana policijas uzraudzībā, apsūdzētajam atceļams.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499., 511.; 512.; 523.; 524.; 525.-530.pantiem, tiesa

n o s p r i e d a :

/pers. A/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 185.panta pirmajā daļā un sodīt ar piespiedu darbu uz 60 (sešdesmit) stundām.

/pers. A/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 269.panta pirmajā daļā un sodīt ar piespiedu darbu uz 150 (viens simts piecdesmit) stundām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu, pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, piespriestos sodus daļēji saskaitot, sodu **/pers. A/** noteikt piespiedu darbu uz 200 (divi simti) stundām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, daļēji pievienojot piespriesto sodu pēc Aizkraukles rajona tiesas 2015.gada 9.septembra sprieduma, **galīgo sodu /pers. A/** noteikt piespiedu darbu uz 280 (divi simti astoņdesmit) stundām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta pirmās daļas 2.punktu, piekto daļu soda izciešanā ieskaitīt izciesto sodu piespiedu darbu uz 100 (viens simts) stundām pēc Aizkraukles rajona tiesas 2015.gada 9.septembra sprieduma un atrašanos apcietinājumā šajā lietā no 2015.gada 22.aprīļa līdz 2015.gada 17.jūnijam un atzīt, ka sods piespiedu darbs uz 280 (divi simti astoņdesmit) stundām ir izciests.

Drošības līdzekli- nodošana policijas uzraudzībā **/pers. A/** atcelt.

Izbeigt lietu daļā par mantisko kompensāciju /pers. B/.

Lietisko pierādījumu mobilo telefonu MT 843, kas glabājas pie /pers. B/, atstāt viņas īpašumā.

Spriedumu var pārsūdzēt desmit dienu laikā apelācijas kārtībā Zemgales apgabaltiesā Krimināllietu kolēģijā no pilna sprieduma pieejamības dienas 2016.gada 6.aprīlī, iesniedzot sūdzību vai protestu Aizkraukles rajona tiesā.

Pilns spriedums sagatavots 2016.gada 6.aprīlī.

Tiesnese J.Bebriša